

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**10) Forhandling om redegørelse R 4:
Udenrigsministerens redegørelse om Europa-
rådet.**

(Redegørelsen anmeldt 25/10 2000. Redegørelsen givet 25/10 2000. Meddelelse om forhandling 25/10 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

11) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvordan agter regeringen at arbejde for en styrkelse af Europarådets aktiviteter på menneskerettighedsområdet?«

Af Henning Gjellerod (S), Hanne Severinsen (V), Per Stig Møller (KF), Margrete Auken (SF), Klaus Kjær (DF), Sonja Albrink (CD), Elisabeth Arnold (RV), Søren Søndergaard (EL) og Flemming Kofod-Svendsen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 25/10 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/10 2000).

Begrundelse

Henning Gjellerod (S):

I foråret 1999 gennemførte Folketinget den første debat om Europarådets arbejde. Man kan egentlig undre sig over, at det ikke var sket før, men i den danske delegation fandt vi, der var en god anledning til, at vi skulle starte en sådan tradition. Det var nemlig 50-året for Europarådets oprettelse, og det var altså i den anledning, at vi havde debatten.

Vi fandt, at det var en frugtbar debat, som også var med til at sætte fokus på Europarådets arbejde, og i den vedtagelse, som Folketinget vedtog i den anledning, stod der, at Udenrigsministeriet blev bedt om at komme med en årlig redegørelse om Europarådets arbejde.

Nu er der gået ca. 1½ år siden denne begivenhed, og nu står vi foran et nyt 50-års-jubilæum, nemlig jubilæet i overmorgen for Europarådets menneskerettighedskonventions tilblivelse.

Vi har derfor fundet, at timingen igen var god til, at vi får en debat om Europarådets arbejde, og vi mener også, at det er rigtigt at stille

en forespørgsel på baggrund af den skriftlige redegørelse: Hvordan agter regeringen at arbejde for en styrkelse af Europarådets aktiviteter på menneskerettighedsområdet?

Besvarelse

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne takke for forespørgslen, som giver os mulighed for at fortsætte sidste års debat om Europarådet.

Udgangspunktet er jo regeringens skriftlige redegørelse for Europarådets virksomhed, som er udarbejdet som opfølgning på Folketingets ønske om en årlig status over arbejdet i Europarådet.

En sådan redegørelse er jo nyttig. Det er mit håb, at redegørelsen imødekommer medlemmernes forventninger og afspejler de problemer, der blev rejst under sidste års debat her i salen, og som fortsat er aktuelle, og det er også mit håb, at den vil danne udgangspunkt for en bred og god debat i dag.

Hvad angår menneskerettighederne, er det naturligt at tage udgangspunkt i, at Europarådets daværende 14 medlemslande den 4. november 1950 for netop 50 år siden i overmorgen undertegnede den europæiske menneskerettighedskonvention.

Det var et modigt skridt. Konventionen fastsatte menneskerettigheder, som medlemslandene er retligt forpligtet til at overholde, og den åbnede mulighed for en retlig procedure med mellemstatslig og individuel klageadgang til at påse, at rettighederne respekteres. Danmark var blandt de 14 lande, der undertegnede konventionen for 50 år siden.

Især den individuelle klageadgang var enestående og er enestående. Den har udviklet sig til at være en væsentlig del af det europæiske retssystem. Det begyndte måske lidt langsomt, men efterhånden udviklede sagsmængden sig så meget, at det viste sig nødvendigt at omstrukturere institutionerne og at rationalisere. I 1998 blev Menneskerettighedskommission og Menneskerettighedsdomstolen således samlet til en permanent europæisk menneskerettighedsdomstol.

Som det fremgår af beretningen har det vist sig ikke at være tilstrækkeligt. Der er et stort og stadig stigende efterslæb af ubehandlede sager. Det er et trist paradoks, at Menneskerettighedsdomstolen, som med rette påtaler andre for lang